

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

กุสุมา มีศิลป์¹ นภาพรณ สันพนวัฒน์² และ เสนอ ภิรมจิตร์ผ่อง³

¹ นักศึกษา หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสร้างเสริมสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาสร้างเสริมสุขภาพ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

อีเมล k_meesin@hotmail.com,

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษาหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ชีวสังคม ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์และเพศวิถีกับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษาหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาเพศหญิงที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 6 แห่ง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 380 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น .8820 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐานของการวิจัยได้แก่ ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อันดับแบบสเปียร์แมน และค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน สถิติทดสอบนัยสำคัญใช้ t-test ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า พฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยชีวสังคมพบว่า อายุ การทำงานกลางคืน และการเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ปัจจัยชีวสังคม การไม่ได้ทำงานกลางคืน และการไม่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา ส่วนปัจจัยชีวสังคม ผลการเรียน ที่พักอาศัยขณะศึกษาและรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา ความรู้เรื่องการตั้งครรภ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา เพศวิถี ได้แก่ ค่านิยมเรื่องเพศและอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา

Abstract

These objectives of research were to study the protection of pregnant women with vocational qualifications under the Office of Vocational Education in Sisaket province. The purposes of the study focused on the relationship between bio-social factors and knowledge about the pregnant prevention and sexual behavior of pregnant women on vocational qualifications under the Office of Vocational Education in Sisaket

The populations were female students who were studying at the Diploma on the school belonged to vocational education in Sisaket province based on 6 samples of 380 exotics obtained by systematic sampling. The tools were a query tool. The statistical analyses of the data were frequency, percentage, mean and standard deviation. The statistical analyses verified the research hypothesizes were the correlation coefficient of Spearman and the correlation coefficient of Pearson Statistical tests of significance using t-test.

The results showed that

1. Pregnant preventive behavior of Diploma students in vocational schools under the Sisaket province is average

2. The factors of research found that age, working at night and having a sexual experience had the negative correlation with pregnant preventive behavior of Diploma students in Vocational Education in Sisaket porvince. Bio-social factors did not work at night and having no sexual experienced intercourse. There was a positive relationship pregnant preventive behavior for the students. Moreover, bio-social factors, the result of study, residential and income had no positive relationship pregnant preventive behavior for the students.

TheKnowledge of pregnancy had a positive relationship with students' pregnant preventive behavior.

Sexuality was the values about sexuality and the influence of peer groups on sexual behavior. It found that There was the positive correlation related to prevent pregnant behaviors of students.

Keywords: preventive behavior of pregnant students

1. บทนำ

สถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นทั่วโลกกำลังอยู่ในภาวะน่าเป็นห่วงโดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและการคุมกำเนิดที่ไม่ปลอดภัย ทำให้เสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ แล้วนำไปสู่การทำแท้งที่ไม่ปลอดภัยและเสียชีวิตได้ จากข้อมูลการวิจัยของสภาวิชาการการคุมกำเนิดแห่งภาคพื้นเอเชียแปซิฟิกประจำประเทศไทย พบว่าผู้หญิงกว่า 123 ล้านคนทั่วโลกมีเพศสัมพันธ์โดยไม่คุมกำเนิดและกว่าร้อยละ 85 ตั้งครรภ์ภายในปีแรก ในจำนวนนี้กว่า 46 ล้านคนทั่วโลกตัดสินใจทำแท้ง และในจำนวนนี้ 27 ล้านคนอยู่ในทวีปเอเชีย ซึ่งเกิดภาวะแทรกซ้อนจากการทำแท้งที่ไม่ปลอดภัยทำให้หญิงทั่วโลกเสียชีวิตปีละ 7.8 หมื่นรายและส่งผลกระทบต่อสุขภาพทำให้ไม่สามารถตั้งครรภ์อีกได้

1.1 ความสำคัญของปัญหา ปัจจุบันวัยรุ่นไทยมีค่านิยมเรื่องเพศสัมพันธ์เปลี่ยนไปเช่น ภูมิใจหากได้เปลี่ยนคู่นอน การทดลองอยู่ก่อนแต่ง การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปกติธรรมดา วัยรุ่นไทยจึงประสบปัญหาสุขภาพทางเพศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สอดคล้องกับ จากการสำรวจของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุขพบว่าร้อยละ 36 ของวัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์แล้ว และการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีแนวโน้มอายุลดลงเรื่อยๆ อายุเฉลี่ยอยู่ที่ 14-15 ปี จากเดิมอยู่ที่ 16-17 ปี ในกลุ่มนี้ร้อยละ 60 ไม่คุมกำเนิดและทำแท้งที่ไม่ปลอดภัย โดยคาดว่ามีความเสี่ยงปีละไม่ต่ำกว่า 300,000 คน และในแต่ละปียังพบว่า ร้อยละ 14.7 ของมารดาที่คลอดบุตรมีอายุต่ำกว่า 20 ปี ซึ่งตามมาตรฐานขององค์การอนามัยโลก ร้อยละ

ของผู้หญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ที่ตั้งครรภ์ต่อผู้หญิงทุกช่วงอายุที่ตั้งครรภ์ ต้องไม่เกินร้อยละ 10 เพื่อป้องกันระดับความรุนแรงของปัญหา ดังนั้นในภาพรวมของประเทศ ร้อยละของผู้หญิงอายุต่ำกว่า 20 ปีไทยที่ตั้งครรภ์ จึงจัดอยู่ในกลุ่มประเทศเกินเกณฑ์เฝ้าระวังตามมาตรฐานขององค์การอนามัยโลก จากข้อมูลสถานการณ์การตั้งครรภ์ของวัยรุ่นจังหวัดศรีสะเกษเมื่อปีพ.ศ. 2553 ศึกษาจากจำนวนหญิงตั้งครรภ์และคลอดบุตรทั้งหมด 13,805 คน พบว่า มีหญิงตั้งครรภ์ที่อายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์จำนวนถึง 2,079 คน คิดเป็นร้อยละ 15.06 และอายุต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 0.31 ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มจังหวัดเกินเกณฑ์เฝ้าระวังตามมาตรฐานขององค์การอนามัยโลก อยู่ในระดับรุนแรงลำดับที่ 38 ของประเทศไทย ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ภาวะสุขภาพเด็กแรกเกิด 0-5 ปี อันเนื่องจากทารกแรกเกิดจากแม่วัยรุ่นมักเสี่ยงต่อปัญหาน้ำหนักตัวน้อย ปัญญาอ่อน มีความพิการแต่กำเนิด เสี่ยงต่อการถูกทอดทิ้ง เสี่ยงต่อการทารุณทางร่างกายและมีความผิดปกติทางอารมณ์และพฤติกรรม ตลอดจนมีโอกาสเสียชีวิตใน 1 ปีแรกมากเป็น 2 เท่าของมารดาที่อายุมากกว่า ทารกที่เกิดจากแม่วัยรุ่นจะมีพัฒนาการด้านการเรียนรู้ล่าช้ากว่าคนอื่น เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นเด็กเหล่านี้มีโอกาสเรียนซ้ำชั้น เหลวไหล ถูกจับกักขัง มีเพศสัมพันธ์เร็วและตั้งครรภ์ได้มากกว่าเด็กที่เกิดจากมารดาที่อายุมากกว่า

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยโดยบทบาทหน้าที่รับผิดชอบงานลดปัจจัยเสี่ยงวัยรุ่นเรียนวัยรุ่นและงาน

โรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ กลุ่มงานเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลศรีสะเกษ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษาหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัด อาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อนำผลการวิจัย มาเป็นข้อมูลในการเสนอในการบริหารงาน ให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสถานการณ์ของ พฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์วัยรุ่นในพื้นที่ และเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อประโยชน์แก่หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องใช้ในการส่งเสริม ปรับเปลี่ยน พฤติกรรมการป้องกันตนเองของวัยรุ่นจากการ ตั้งครรภ์ได้อย่างเหมาะสม วัยรุ่นมีสุขภาวะทาง เพศที่ปลอดภัย

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษา พฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา หญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางชีวสังคม ความรู้เรื่องการตั้งครรภ์และเพศวิถีกับพฤติกรรม การป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษาหญิงระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

1.3 ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้น ประกอบด้วย อายุ ผลการเรียนรู้ ที่พักอาศัย ขณะศึกษา รายได้ การทำงานกลางคืน ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ความรู้เรื่องการ ตั้งครรภ์ ค่านิยมทางเพศ อิทธิพลจากกลุ่ม เพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัด สถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย การหลีกเลี่ยงการเที่ยวสถาน

เริงรมย์หรือสถานการณ์เสี่ยง การไม่ดื่มสุราหรือ ของมีเมาและการใช้ยาเสพติด การไม่ดูสื่อที่ กระตุ้นและยั่วยุการอารมณ์ การหลีกเลี่ยงการอยู่ ลำพังสองต่อสองกับเพศตรงข้าม การวางแผนคุมกำเนิดทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์

1.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

[1]วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์โดยไม่คุมกำเนิด ร้อยละ 90 มีโอกาสตั้งครรภ์ภายใน 1ปี ใน จำนวนนี้ ร้อยละ 78-85 เป็นการตั้งครรภ์โดยไม่ได้วางแผนไว้ก่อน

[2]ปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการตั้งครรภ์ ในวัยรุ่นประกอบด้วยปัจจัยภายใน ครอบครัว ปัจจัยด้านวัฒนธรรมสังคม ปัจจัยภายในบุคคล และปัจจัยด้านชีววิทยา อันมีผลต่อพฤติกรรม ของวัยรุ่นและเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์

[3]ปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญมากที่สุดต่อการ ตั้งครรภ์ในวัยรุ่นคือ การไม่มีประสบการณ์ทาง เพศ การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อย การ แต่งงานช้า ความแตกต่างของอายุกับคู่นอนที่ อายุมากกว่าและความไม่ต้องการมีเพศสัมพันธ์

[4]การตั้งครรภ์โดยไม่คาดหมายนั้น รุนแรงและมีผลกระทบต่อตัววัยรุ่นและครอบครัว โดยเฉพาะการล้มเหลวกับการเรียนและการต้อง อาศัยคนอื่นต่อความเป็นอยู่เป็นผลกระทบที่พบ บ่อยและรุนแรงที่สุดของเด็กมัธยมปลาย

[5]หญิงที่มีบุตรตั้งแต่อายุน้อยมักไม่สามารถเรียนต่อได้หลังจากคลอดบุตรและมี ระดับการศึกษาต่ำกว่าหญิงที่มีบุตรเมื่ออายุ มากกว่า มารดาอายุน้อยมีแนวโน้มที่จะหย่าร้าง และใช้ชีวิตอยู่คนเดียวมากกว่ามารดาที่มีบุตรเมื่อ อายุมากกว่า

[6]สัมพันธ์ภาพกับเพื่อนต่างเพศในช่วง วัยรุ่นตอนปลาย เริ่มพัฒนาไปสู่รูปแบบของความ

เป็นผู้ใหญ่มากขึ้นมีความตระหนักโดยเฉพาะส่วนที่เป็นเนื้อหาของสัมพันธภาพระหว่างกันและกันเพิ่มขึ้น รวมทั้งเรื่องความรู้สึกและความสบายใจต่อกันและกัน เป็นจุดตั้งต้นของการสร้างความสัมพันธ์ทางคู่สาวแบบผู้ใหญ่

[7]เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงบริบทของสังคมถึงยุคอินเทอร์เน็ตการติดต่อสื่อสารไร้ขีดจำกัดรวมถึงกระแสบริโภคนิยม การขยายตัวของสื่อโฆษณา สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์งานวิจัยจำนวนมากรายงานตรงกันว่า เช็กส์ครั้งแรกของเยาวชนชายไทยส่วนใหญ่คือ เช็กส์กับคูรัก หรือกับเพื่อน หรือกับคนรู้จัก สถานการณ์ดังกล่าวผลกระทบสืบเนื่องคือ ปัญหาสุขภาวะทางเพศที่วัยรุ่นหญิงต้องเผชิญคือการตั้งครรภ์ไม่พร้อม การทำแท้งเถื่อน การทอดทิ้งเด็ก และอัตราการติดเชื้อเอดส์ของเยาวชนหญิงสูงขึ้น ซึ่งเป็นปัญหาความรุนแรงทั้งเชิงโครงสร้างและเชิงวัฒนธรรม

2. วิธีดำเนินการวิจัย

2.1 ประชากร นักศึกษาหญิงที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 6 แห่ง มีจำนวนนักศึกษา 5,896 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 380 คน โดยการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้สูตร Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์การวิจัย มี 4 ตอน คือตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทางชีวสังคม ได้แก่ อายุ ผลการเรียนขณะที่ศึกษา ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายได้ต่อเดือน การ

ทำงานกลางคืน และประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์ ลักษณะของคำถามเป็นแบบสอบถามชนิดกำหนดได้เลือกตอบ(Check List)และเติมคำลงในช่องว่าง จำนวน 6 ข้อ ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความรู้ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ซึ่งมีทั้งหมด 10 ข้อ โดยกำหนดตัวเลือกไว้ 4 ตัวเลือก คือ ก ข ค และ ง และให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ ปวช.ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ที่มีต่อเพศวิถี เป็นแบบให้เลือกตอบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือเห็นด้วยมากที่สุด มาก ปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด ประกอบด้วยคำถามจำนวน 13 ข้อ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้คือ ส่วนที่ 1 ด้านค่านิยมเรื่องเพศจำนวน 7 ข้อ ส่วนที่ 2 ด้านอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศจำนวน 6 ข้อ ตอนที่ 4 แบบวัดพฤติกรรมการตั้งครรภ์ของนักศึกษาระดับปวช.ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ เป็นแบบให้เลือกตอบประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ คือ ไม่เคยปฏิบัติ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ปฏิบัติเป็นประจำ ประกอบด้วยคำถามจำนวน 35 ข้อ ซึ่งแบ่งเป็น 5 ส่วนดังนี้คือ ส่วนที่ 1 ด้านการหลีกเลี่ยงการเที่ยวสถานเริงรมย์หรือสถานการณเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 5 ข้อ ส่วนที่ 2 ด้านการไม่ดื่มสุราหรือของมีเมาและการไม่ใช้ยาเสพติด จำนวน 6 ข้อ ส่วนที่ 3 ด้านการไม่ดูสื่อกระตุ้นและยั่วทางอารมณ์เพศ จำนวน 9 ข้อ ส่วนที่ 4 ด้านการหลีกเลี่ยงการอยู่ลำพังสองต่อสองกับเพศตรงข้าม จำนวน 5 ข้อ ส่วนที่ 5 ด้านการวางแผนคุมกำเนิดทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์

จำนวน 10 ข้อ โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาข้อมูลที่เป็นจากเอกสาร ตำรา บทความ สารสนเทศ ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การป้องกันการตั้งครรภ์ ของนักศึกษา

2.2.2 กำหนดขอบเขตและโครงสร้างของ เนื้อหาแบบสอบถาม ที่จะใช้ศึกษาวิจัย เพื่อให้มีความครอบคลุมตามวัตถุประสงค์และสมมติฐาน การวิจัย

2.2.3 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหา รวมทั้งกำหนดเกณฑ์

2.2.4 นำแบบสอบถามเสนอ คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบพิจารณาแก้ไขข้อเสนอนั้นและนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.2.5 นำแบบสอบถามไปเสนอ ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของข้อคำถามจำนวน 5 ท่าน

2.2.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการ ตรวจสอบคุณภาพไปทดลองใช้กับนักศึกษาหญิง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยการอาชีพ วารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับ กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ศึกษาวิจัย โดยแบบทดสอบ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ของ นักศึกษา ปวช. สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งข้อสอบมีค่าความยากอยู่ระหว่าง .20 - .80 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20 - 1.00ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามค่านิยมทางเพศ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ และพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของ

ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพจังหวัดอุบลราชธานี โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach's Alpha Coefficient ของแบบสอบถามโดยภาพรวมทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8120

2.2.7 จัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนดังนี้

2.3.1 คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ทั้ง 6 แห่ง

2.3.2 ประสานงานกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษทั้ง 6 แห่งเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการตอบแบบสอบถาม

2.3.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองพร้อมทั้งตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบทุกฉบับ เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วน

2.3.4 นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์และลงรหัสเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน มีรายละเอียดดังนี้

2.4.1 ข้อมูลปัจจัยชีวสังคม โดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.4.2 ข้อมูลปัจจัยด้านความรู้เรื่อง การตั้งครรภ์ ค่านิยมทางเพศ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศและพฤติกรรมการป้องกัน

การตั้งครุฑ โดยใช้ การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.4.3 หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยชีวสังคม ได้แก่ ผลการเรียนรู้ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายได้ การทำงานกลางคืน และประสบการณ์ การมีเพศสัมพันธ์ กับพฤติกรรมป้องกันการ ตั้งครรภ์โดยภาพรวมและจำแนกรายได้โดยใช้ สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อันดับแบบสเปียร์แมน (Spearman ' s rank correlation coefficient)

2.4.4 หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยชีวสังคม ได้แก่ อายุ ความรู้เรื่องการตั้งครุฑ ค่านิยมทางเพศ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศกับพฤติกรรมป้องกันการตั้งครุฑโดยใช้ สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

2.4.5 ทดสอบนัยสำคัญของสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อันดับแบบสเปียร์แมน (Spearman ' s rank correlation coefficient) และสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยใช้สถิติ t-test

3. ผลการวิจัย

3.1 พฤติกรรมป้องกันการตั้งครุฑของนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

3.1.1 ด้านการหลีกเลี่ยงการเที่ยวสถานเริงรมย์หรือสถานการณ่การเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทุกข้อพบว่าทุกข้อนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกันโดยที่

ค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ท่านไม่ได้หนีเรียนไปดูหนังกับเพื่อนชายสองต่อสอง

3.1.2 ด้านการไม่ดื่มสุราหรือของมีเมา และการไม่ใช้ยาเสพติดโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ท่านไม่ชอบลองสารเสพติดไม่ว่ากรณีใดๆ

3.1.3 ด้านการไม่ดูสื่อกระตุ้นและยั่วทางอารมณ์เพศโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารายข้อส่วนใหญ่ นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ท่านจะไม่เล่น web cam และจะไม่โชว์เปลือยเพื่อแล่งที่ต้องการ

3.1.4 ด้านการหลีกเลี่ยงการอยู่ลำพังสองต่อสองกับเพศตรงข้ามโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารายข้อส่วนใหญ่ นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ท่านจะไม่ไปทำรายงานที่ห้องเพื่อนชายสองต่อสอง

3.1.5 ด้านการวางแผนคุมกำเนิดทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารายข้อส่วนใหญ่ นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำเช่นเดียวกันโดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ท่านปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้งถ้าไม่มีถุงยางอนามัย

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางชีวสังคม ความรู้เรื่องการตั้งครุฑและเพศวิถีกับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครุฑของนักศึกษา มีดังนี้

3.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางชีวสังคม กับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา พบว่า อายุ การทำงานกลางคืน และการเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 การไม่ได้ทำงานกลางคืน และการไม่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ส่วนผลการเรียน ที่พักอาศัย ขณะศึกษาและรายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา

3.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องการตั้งครรภ์กับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

3.2.3 เพศวิถีกับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา พบว่า ค่านิยมเรื่องเพศและอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. สรุปผลและอภิปรายผล

4.1 จากการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

อธิบายผลได้ว่า สังคมไทยยังให้ความสำคัญและยอมรับการอยู่ในวัยเรียนต้องไม่มีเพศสัมพันธ์ มีกฎระเบียบของวิทยาลัยยังไม่อนุญาตให้นักศึกษาดังครรภ์เรียน และชุมชนมี

อคติต่อนักศึกษาที่ต้องหยุดเรียนเมื่อตั้งครรภ์ไม่พร้อม สังคมไทยยังตัดสินตราผู้ที่ตั้งครรภ์ไม่พร้อมแล้วต้องไปทำแท้ง และการรณรงค์ของภาครัฐในเรื่องปัญหาวัยรุ่นไทยตั้งครรภ์เป็นที่หนึ่งของเอเชีย

4.2 ปัจจัยทางชีวสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า อายุ มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา

อธิบายผลได้ว่า วัยรุ่นไทยมีการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาแบบลองผิดลองถูก ในระบบการศึกษาของไทยยังไม่มี การบรรจุวิชาเพศศึกษาไว้ในหลักสูตรขั้นพื้นฐานอย่างเป็นขั้นเป็นตอนตามพัฒนาการของช่วงวัย จากสถิติวัยรุ่นไทยเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุลดลง เมื่อวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์แล้วไม่ตั้งครรภ์ก็จะไม่กลัวการตั้งครรภ์ในครั้งหลัง จึงทำให้อายุมากขึ้น พฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ยังลดลง

4.2.1 การทำงานกลางคืนมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา

อธิบายผลได้ว่า การทำงานกลางคืนจะมีพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ต่ำสอดคล้องกับ [8] กล่าวไว้ว่าวัยรุ่นจำนวนหนึ่งต้องการทดลองเป็นผู้ใหญ่ด้วยการมีพฤติกรรมทางเพศแบบผู้ใหญ่ ย่อมหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะประสบปัญหา กับผลลบที่จะเกิดเช่นการมีกิจกรรมทางเพศโดยมีผู้มิภาวะทางเพศต่ำ การตั้งครรภ์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์

4.2.2 การเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรม การป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา

อธิบายผลได้ว่า เมื่อวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์แล้วไม่ตั้งครรภ์ก็จะไม่กลัวการตั้งครรภ์ในครั้งหลัง จึงทำให้พฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ครั้งหลังลดลง สอดคล้องกับ

4.2.3 การไม่ได้ทำงานกลางคืน และการไม่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา

อธิบายผลได้ว่า นักศึกษาที่ไม่ทำงานกลางคืน และนักศึกษาที่สามารถควบคุมพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของตนเองหรือชะลอการมีเพศสัมพันธ์ของตัวเองจะมีพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ได้

4.2.4 ผลการเรียนรู้ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา

4.2.5 ที่พักอาศัยขณะศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา 4.2.6 รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา

4.3 ความรู้เรื่องการตั้งครรภ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ความรู้เรื่องการตั้งครรภ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษาโดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

อธิบายผลได้ว่า การที่นักศึกษาที่มีความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ในเรื่อง สาเหตุการตั้งครรภ์ การวินิจฉัยการตั้งครรภ์ การยุติการตั้งครรภ์ การเข้าสู่ยาริณีพันธุ์ การคุมกำเนิด โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการทราบแหล่งช่วยเหลือเมื่อตั้งครรภ์ไม่พร้อม จะมีพฤติกรรมป้องกันการตั้งครรภ์เป็นไปในทางที่ดีสอดคล้อง

กับ [9]มีการสร้างรูปแบบต่างๆเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ โปรแกรมที่ประสบความสำเร็จมักประกอบด้วยความหลากหลายของวิธีการในการแก้ปัญหา เช่น ส่งเสริมการไม่มีเพศสัมพันธ์ ส่งเสริมวิธีคุมกำเนิดที่ง่ายต่อการปฏิบัติ ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ให้ได้รับการศึกษาในสถานศึกษาร่วมกับการเรียนรู้วิชาชีพ(ป้องกันการตั้งครรภ์ครั้งต่อไป) เป็นมาตรการที่จำเป็นต่อหญิงวัยรุ่นที่มีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์รวมถึงชายวัยรุ่นด้วย

4.4 เพศวิถีมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

4.4.1 ค่านิยมเรื่องเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา

อธิบายผลได้ว่า วัยรุ่นที่มีค่านิยมเรื่องเพศมาก จะสนใจความรู้เรื่องเพศศึกษา พัฒนาการทางเพศ การวินิจฉัยการตั้งครรภ์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์รวมถึงการคุมกำเนิดจะมีพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์มาก ควรส่งเสริมให้มีการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อเรียนรู้ลักษณะนิสัยการทำงานที่แตกต่างกัน การสอนการคุมกำเนิดมิใช่เป็นการ “ชี้นำพร่งให้กระรอก” ควรสอนให้เด็กตระหนักว่าการมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวก็อาจตั้งครรภ์ได้ และสอดคล้องกับ [10] นักศึกษาที่มีค่านิยมทางเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมป้องกันการเสี่ยงทางเพศต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4.2 อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ต่อพฤติกรรมทางเพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา

อธิบายผลได้ว่า วัยรุ่นที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนจะเรียนรู้ เรียนแบบเรื่องเพศกับกลุ่มเพื่อน เมื่อเริ่มมีเพศสัมพันธ์ตามกลุ่มเพื่อนจะปรึกษาเพื่อนเรื่องคุมกำเนิด การวินิจฉัยการตั้งครรภ์ การยุติการตั้งครรภ์ วัยรุ่นที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนจะมีพฤติกรรมป้องกันการตั้งครรภ์มากราวัยรุ่นที่ไม่มีเพื่อน

4.5 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

4.5.1 นักศึกษามีพฤติกรรมป้องกันการตั้งครรภ์อยู่ในภาพรวมระดับปานกลาง พฤติกรรมด้านการคุมกำเนิดทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ต่ำ และแสดงความคิดเห็นว่ามีเพื่อนในห้องเรียนมีคนเคยทำแท้งในระดับสูง

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยนี้ กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุข จังหวัด โรงพยาบาลทุกแห่งควรมีการกำหนดนโยบายการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยรุ่น โดยเพิ่มการเข้าถึงบริการสุขภาพทางเพศของวัยรุ่นในทุกช่องทาง ปรับคลินิกวางแผนครอบครัวเป็น “คลินิกวางแผนคุมกำเนิด” เพื่อให้คนโสดและวัยรุ่นเข้าถึงเทคโนโลยีการคุมกำเนิดอย่างปลอดภัยเท่าเทียม พัฒนาคลินิกการให้คำปรึกษาวัยรุ่นตั้งครรภ์ไม่พร้อมมีทางเลือกที่หลากหลายตามความเหมาะสมให้วัยรุ่นเลือกตัดสินใจ สร้างเครือข่ายช่วยเหลือส่งต่อกรณีวัยรุ่นตั้งครรภ์ไม่พร้อมเช่นบ้านพักฉุกเฉิน ศูนย์ฝึกอาชีพ ศูนย์รับเลี้ยงเด็ก หน่วยงานให้คำปรึกษาทางด้านกฎหมาย

4.5.2 ความรู้เรื่อง การตั้งครรภ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ กระทรวงศึกษาธิการ ควรพัฒนาครูเพศศึกษาให้สอดคล้องกับวาระทาง

เพศของวัยรุ่นปัจจุบัน มีการจัดการเรียนการสอนวิชาเพศศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานในทุกช่วงชั้น มีข้อมูลวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์และข้อมูลวัยรุ่นตั้งครรภ์รายงานเข้าสู่ระบบบริหารจัดการและส่งต่อข้อมูลเข้าสู่ระบบสาธารณสุขเพื่อวางแผนเฝ้าระวังสุขภาพในวัยรุ่น กระทรวงพัฒนาสังคมและความัยการมนุษย์ซึ่งเป็นเจ้าภาพหลัก ควรมีอัตรากำลังนักจิตวิทยาครอบครัวในชุมชน เพื่อเตรียมพร้อมครอบครัวให้มีความรู้วุฒิภาวะชีวิตคู่ การให้คำปรึกษาคู่ชีวิต เพิ่มความเข้มข้นการทำงานตามยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์โดยเฉพาะการขจัดสิ่งยั่วยุและอิทธิพลจากสื่อ และบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองเด็กในส่วนของการห้ามขายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แหล่งเที่ยวสถานเริงรมย์

4.5.4 นักศึกษามีประสบการณ์ มีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 35 และนักศึกษาแสดงความคิดเห็นมีเพื่อนในห้องเรียนต้องออกจากโรงเรียนเพื่อไปแต่งงานในระดับสูง

ข้อเสนอแนะ รัฐบาลต้องมีแผนงานดูแลสุขภาพทารกที่เกิดจากแม่วัยรุ่นจำนวนมาก ซึ่งอาจเป็นทารกที่คุณภาพชีวิตพัฒนาการการเรียนรู้ที่ไม่เท่ากับทารกที่เกิดจากแม่ที่มีอายุมากกว่า และควรมีสวัสดิการสำหรับทารกในกรณีแม่วัยรุ่นยังพึ่งพาตัวเองไม่ได้เพื่อให้มีโอกาสเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพ

4.6 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

4.6.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยสภาพตติวาท วิจัยครั้งต่อไปควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพในการศึกษาพฤติกรรมป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพเพื่อสะท้อนองค์ความรู้อย่างรอบด้าน

4.6.2 ควรมีการวิจัยพัฒนาคุณภาพ
โรงเรียนต้นแบบเพศศึกษา หรือวิจัยพัฒนา
คุณภาพชุมชนต้นแบบอนามัยเจริญพันธุ์ เพื่อเป็น
แหล่งเรียนรู้กระบวนการพัฒนาสุขภาวะทางเพศ
สำหรับเด็กและเยาวชน

5. กิตติกรรมประกาศ

ขอบพระคุณผู้บริหารวิทยาลัยการอาชีพวาริน
ชำราบจังหวัดอุบลราชธานีที่ให้ความอนุเคราะห์
ในการทดลองใช้กับนักศึกษา

ขอบพระคุณผู้บริหาร ครูอาจารย์อาชีวศึกษา
จังหวัดศรีสะเกษที่ให้ความสะดวก ความร่วมมือ
ในการใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมเครื่องมือ

ขอบพระคุณนักศึกษาทุกท่านที่ให้ความ
ร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

6. เอกสารอ้างอิง

- [1] Henshaw, S.K. “Unintended pregnancy in the United States,” Fam Plann Perspect; 1998.
- [2] Litt IF. “Pregnancy in adolescence,” JAMA; 1996.
- [3] Joseph, N.P. Pregnancy in adolescence. In: Carpenter SEK, Rock JA, eds. Pediatric and adolescent gynecology. Philadelphia : Saunders; 2000.
- [4] Stevens-SimonC, LowyR. “Teenage childbearing. An adaptive strategy for the socioeconomically disadvantaged or a strategy for adapting to socioeconomic

disadvantage?,” Arch Pediatr Adolesc Med; 1995.

- [5] Coley RL, Chase-Lansdale PL. “Adolescent pregnancies, and parenthood. Recent evidence and future directions,” Am Psychol; 1998.
- [6] Brown, R.T. Growth and development. In: Strasburger VC, Brown RT. Adolescent Medicine. A practical guide. 2nd ed. New York : Lippincott-Raven; 1998.
- [7] มูลนิธิสร้างสุขเข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง. สถานะการตั้งครรภ์และการคลอดบุตรก่อนวัยอันควร. เอกสารอัดสำเนา; 2549.
- [8] วีระพล จันทร์ติยั้ง และจิตติ หาญประเสริฐพงษ์. นรีเวชเด็กและวัยรุ่น. สงขลา : ชาญเมืองการพิมพ์; 2548. [9] East, P.L, Matthews,K.L, Felice ME. “Qualities of adolescent mothers’ parenting,” J Adolesc Health; 1994.
- [10] ธรรมนูญ ระวังใจ. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2554.